

Fordringer, Ægteskabet giver hende; hun maa sætte sin Stolt-hed i ikke at nøies med en Skærv, hvor hun har Ret til at fordre Alt. Jeg tror, at en saadan Stolthed vilde indgyde Ægtefæller Respekt; det vilde ofte betydeligt afstive den vaklende Part at mærke, at den stod overfor et Enten—Eller, uden at dette behøvede at vises ved Scener, Kramper e. a. l.

Forøvrigt skal det villigt indrømmes, at Fru Juel-Hansens Foredrag indeholder mange nyttige Vink, naar det blot ikke — saa høist forvirrende — var blevet henvendt til Mænd istedetfor til Kvinder. Medens der saaledes deri ikke findes en eneste opgørende Slutningsreplik til Mændene, er alle de sidste Sætninger, der indeholder det Heles Resultat, udelukkende henvendt til Kvinderne, som ikke var tilstedt Adgang til at høre Foredraget.

Imidlertid vilde det jo slet ikke være afveien, om disse fraværende Kvinder vilde læse Fru Juel-Hansens Foredrag i „Tilskueren“, og lægge sig enkelte af hendes Paamindelser paa Hjerte, uden at jeg dog derfor tror, der vilde være opnaaet noget væsentligt til Skilsmissers Forhindring derved. Skulde dette Maal ikke bedst kunne naas, naar der toges mere Hensyn til den 3die Faktor i Forholdet? Dette Hensyn har Fru Juel-Hansen aldeles ladet udenfor Betragtning. Hendes Foredrag hedder rigtignok kun „Mand og Kone“; men lader det sig gøre, med Retfærdighed, at omtale det indbyrdes Forhold mellem disse to Faktorer i Ægteskabet, og udelukke det Ansvar, som de paatager sig overfor den 3die, ikke mindst betydningsfulde Faktor i Forholdet, nemlig Samfundet?

Hvis Følelsen af dette Ansvar som et Dogme var blevet indprentet unge Mænd og Kvinder, vilde mangt et opløst Ægteskab være gaaet seierrigt ud af de Vanskeligheder, som opstaar, fordi baade Mand og Hustru tror sig berettigede til kun at tage Hensyn til deres personlige Tilfredshed eller Misfornøielse i Forholdet. Fru Juel-Hansen mener, at Ægteskabets bestaaende Form ikke er egnet for Nutiden, men er afpasset efter et tidligere lavere Kulturtrin.

Mon det ikke snarere skulde være, at vi endnu ikke er naat frem til den Kulturtilstand, som er i Høide med vor